

der boeren met de andere deelen der bevolking op het gebied der belastingen en van het sociaal en politiek leven zal zijn verzekerd en dat alle doelmatige sociale maatregelen voor de landarbeiders evengoed zullen gelden als voor de industrie-arbeiders, met inachtneming der bijzondere toestanden in den landbouw.

Art. 13. De Regeering bevordere een voldoende rentabiliteit van landbouw, tuinbouw en veeteelt, zoodat aan den landbouwenden stand een menschaardig bestaan verzekerd worde.

Juist daarom, omdat wij meenen, dat de landbouw nergens opgeofferd mag worden, daar hij de grondpijler der volkeren en der staten is, houden wij het voor rechtvaardig, dat hem van den kant der regeering de noodige hulp en bescherming in den internationalen handel wordt verleend.

Art. 14. Bij de wetgeving worde rekening gehouden met de bijzondere toestanden in den landbouw en op het platteland

De bezoldiging der ambtenaren zij zoodanig, dat eerste krachten te krijgen zijn, doch men houde daarbij rekening met de salarissen en loonen in het vrije bedrijf.

Voor gelijken arbeid gelijke bezoldiging, geen onderscheid tusschen gehuwden en ongehuwden.

Kindertoeslagen aan ambtenaren, die een behoorlijk salaris hebben, zijn onbillijk en behooren te verdwijnen.

Geen standplaatsaftrek.

Art. 16. Arbeid is een zegen voor individu, staat en maatschappij en daarom late de Overheid den arbeid zooveel mogelijk vrij.

In onze maatschappij zullen misstanden op dit gebied weinig voorkomen.

In het belang der volksgezondheid worde de arbeid in ongezonde bedrijven beperkt.

Het toezicht door Arbeidsinspecties worde vereenvoudigd.

Geen wettelijke beperking van den arbeidstijd in de land- en tuinbouwbedrijven.

Art. 17. Diep doordrongen van hare verantwoordelijkheid, is de landelijke bevolking steeds geweest een betrouwbare factor voor de handhaving der orde.

In een tijd, waarin gevaren dreigen van revolutie en ondergang, kan van een politiek ontwaakte landbevolking nieuw leven uitgaan, ook ter bestrijding der corruptie in staat en maatschappij.

Werkprogram.

Art. 1. Bevordering van den vrijen uitvoer van alle producten, zoolang echter onbelemmerde uitvoer niet mogelijk is, onbelemmerde invoer verhinderen en Landbouw, Tuinbouw en Veeteelt door evenredige tarieven te beschermen, opdat een redelijk bestaan verzekerd zij.

Art. 2. Instelling van een departement van Landbouw.

Art. 3. Invoering van staatspensioen voor alle in Nederland wonende Nederlanders boven 65 jaar, die minder inkomen genieten dan een bij de wet te bepalen bedrag.

Art. 4. Bestrijding van de cumulatie van salarissen en pensioenen.

Art. 5. Afschaffing van den Zomertijd.

Art. 6. Bevordering der electriciteit- en watervoorziening met uniform-tarieif en verbetering van het telefoon- en postverkeer en van de veiligheid ten plattelande.

Art. 7. Het autobusverkeer worde geen belemmeringen en zwaardere lasten opgelegd. Het particulier bedrijf worde gehandhaafd.

Art. 8. Bestrijding van overheidsmaatregelen, waardoor land- en tuinbouw in hunne ontwikkeling worden belemmerd.

Art. 9. Voldoend en goed lager- en voortgezet land- en tuinbouw- en landbouwhuishoudonderwijs en ambachtsonderwijs.

De kosten van het lager onderwijs komen voor rekening van het Rijk.

Art. 10. Afschaffing der zegelplakkerij en Raden van Arbeid, met behoud van de zorg voor ouden en invaliden. Zoolang staatspensioen niet ingevoerd is, verhooging der ouderdomsrente tot vijf gulden per week.

Art. 11. De uitvoering van verdere onvermijdelijke sociale maatregelen worde zooveel mogelijk gebracht in handen van organisaties van belanghebbenden met vermindering van overbodige ambtelijke bemoeiing.

Art. 12. Doelmatige uitvoering van de landarbeiderswet en de wet tot stichting van bedrijven op woesten grond.

Art. 13. Beperking der overheids-exploitatie.
Vermindering van het aantal ambtenaren.

Art. 14. Ondersteuning van internationale ontwapening, om daardoor tot nationale ontwapening te komen.
Vermindering van de thans bestaande militaire lasten.

Art. 15. Bevordering van goedkoop en snel recht.

Art. 16. Verlagings der indirecte belastingen op suiker en afschaffing van den accijns op het geslacht, echter met behoud van de bestaande invoerrechten op vleesch.

De opbrengst van den accijns op suiker worde grootendeels besteed ten behoeve van den landbouw.

Afschaffing van de grondbelasting.

Art. 17. Afschaffing van hechtenisstraf bij overtreding der Arbeidswet in het bijzonder voor ondernemers, die persoonlijk in hunne bedrijven werkzaam zijn.

Art. 18. Billijke heffing der waterschapslasten.

Art. 19. Aan de Zuiderzeevisscherij en aan hen wier bestaan met die visscherij onafscheidelijk is verbonden, worde een billijke schadevergoeding toegekend.

Art. 20. Vereenvoudiging van het Handelsregister en afschaffing der verplichte bijdragen daarvoor door de Coöperatieve Vereenigingen.

Art. 21. Gelijke scheepvaarttarieven voor geheel Nederland door opheffing van sluis- en bruggelden, door provinciën en gemeenten geheven, waarvoor in de plaats kome een uniform tarief van watergeld in den vorm van de thans geldende wegelden.

Art. 22. Instelling van een Staatshypotheek- of credietbank, die gelden verstrekt tegen lage rente.

Art. 23. Verbetering der Wet op de financieele verhouding tusschen Rijk en Gemeenten, om daardoor te komen tot gelijken belastingdruk over het geheele land.

Art. 24. Wettelijke regeling van het advertentiewezen.

Art. 25. Wettelijke regeling van het informatiewezen.

Art. 26. Verbetering der Kieswet.

REVOLUTIONNAIR SOCIALISTISCHE PARTIJ.

H. Sneevliet, voorzitter, Amsterdam; S. Zwart Sr., secretaris, Orteliussstraat 324, Amsterdam.

Beginselverklaring.

1. De Revolutionnair Socialistische Partij (R.S.P.) stelt zich de verwezenlijking van de socialistische inrichting der maatschappij ten doel, gebaseerd op het bezit van grond en productiemiddelen door de gemeenschap, die geen uitbuiting van den mensch door den mensch, geen klassen en geen staat zal kennen.

2. De verwezenlijking van het socialisme kan slechts de uitkomst zijn van de onteigening der bezittende klasse, nadat het proletariaat de politieke macht veroverd zal hebben. De dagelijksche strijd van de proletarische klasse is bestanddeel van en dienstbaar te maken aan de verovering van de politieke macht, die slechts bereikt kan worden in een revolutionnaire situatie.

De revolutionnaire situatie bestaat, als de kapitalistische maatschappij ten gevolge van de in haar besloten en in scherpte toenemende tegenstellingen den ontwikkelingsgraad bereikt, waar de productiekrachten in haar groei worden belemmerd door de eigendomsverhoudingen en bij de proletarische klasse de bereidheid leeft door politieke massastaking, gepaard gaande met gewapenden opstand, de heerschappij van de bezittende klasse te vernietigen.

De staat is tot dusver het voornaamste machtswerktuig van de heerschende klasse ten dienste van de uitbuiting en de onderdrukking. De kapitalistische staat vervult die functie in verschillende verschijningsvormen, zoowel als monarchie als in den vorm van fascistische dictatuur en democratische republiek.

Van de machtsverhoudingen in den strijd der klassen hangt af in welchen vorm de bezittende klasse den staat voor haar klassebelangen gebruikt.

Het overwinnende proletariaat zal geen van de staatsvormen van het kapitalistisch stelsel kunnen gebruiken voor de verwezenlijking van zijn doel; het zal den kapitalistischen staat moeten vernietigen en de raden van de werkende massa, die den val van het kapitalistische stelsel bewerkstelligen, benutten voor de inrichting van productie en distributie op socialistischen grondslag.

In het tijdperk van den overgang naar de socialistische maatschappij-inrichting zal de radenheerschappij van het proletariaat de uitdrukking zijn van de proletarische dictatuur, die de bevochten overwinning beveiligd tegen de aanvallen der contrarevolutie in binnen- en buitenland.

3. De ontwikkeling van het kapitalistische stelsel heeft geleid tot den opbouw van een machtig productie-apparaat, hetwelk in zijn verderen groei wordt gestuit bij de handhaving van het kapitalistische privaateigendom.

De tegenwoordige wereldcrisis, die zich niet alleen door omvang, scherpte en duur onderscheidt van alle vroegere crises, die behalve conjunctuur- ook structuurcrisis is, geeft duidelijk aan, dat het hoogtepunt in de ontwikkeling van het kapitalistische systeem is overschreden, dat dus dit systeem in zijn tijdperk van neergang verkeert.

De innerlijke tegenstellingen van het kapitalisme bewerken, dat de crises zich in versneld tempo en in toenemende hevigheid herhalen. Het ontstaan van nieuwe industriegebieden met daarmee gepaard gaande revolutionnaire bewegingen in de koloniën en semi-koloniën, zoowel als de snelle industrialisering der Sowjet-republieken eenerzijds, de technisch-organisatorische ontwikkeling van het kapitalisme